

EPITOME AC SVMMMA

VNIVERSAE ILIADOS

HOMERI,

PINDARO THEBANO

auctore.

RAM pande mihi Pelidæ diua su-
perbi,
Tristia qui miseris iniecit funera Gra-
Atque animas fortes heroum tradidit
orco,
Latrantumq; dedit rostris volueramq;
trahendos

Illorum exangues inhumatis ossibus artus.
Conficiebat enim summi sententia regis,
Ex quo contulerant discordi pectore pugnas
Sceptringer Atrides, & bello clarus Achilles.
Quis Deus hos fato tristi contendere iussit?
Latonæ & magni proles Iouis, iste Pelasgum
Infestam regis pestem in præcordia misit,
Implicuitque graui Danaorum corpora morbo.
Nam quondam Chryses solenni tempora vitta
Implicitus, raptæ fleuit solatia natæ,
Inuisosque dies inuisaque tempora noctis
Egit, & assiduis impleuit questibus auras.
Postquam nulla dies animum mærore leuauit,
Nullaque lenibant patrios solatia fletus,
Castra petit Danaum, genibusq; affusus Atridæ
Per superos regniq; decus miserabilis orat
Vt sibi causa suæ reddatur nata salutis:
Dona simul profert, vincuntur fletibus eius
Myrmidones, reddique patri Chryseida censent.
Sed negat Atrides, Chrysenque excedere castris
Despecta pietate iubet, ferus ossibus imis
Hæsit amor, spreuitque preces damnosa libido.
Contemptus repetit Phœbeia templa sacerdos,
Squallidaque infœstis mærens secat vnguibus ora,
Dilaceratque comas, annosaque tempora plangit.
Mox vbi depositi gemitus, lachrymæque quierunt,
Vatidicis sacras compellat vocibus aras:
Quid coluisse mihi tua numina Delphice prodest,
Aut castam vitam multos duxisse per annos?
Quidve iuuat sacros posuisse altaribus ignes,
Si tuus externo iam spernor ab hoste sacerdos?
En hæc defectæ redduntur dona senectæ.
Si gratus tibi sum, sim te sub iudice tutus.
Aut si quam vt luerem sub acerbo crimine pœnam
Inscius admisi, cur ô tua dextera cessat?
Posce sacros arcus, in me tua dirige tela:
Autor mortis eris certè Deus, ecce merentem
Fige patrem: cur nata luit peccata parentis,
Atque hostis duri patitur miseranda cubile?
Dixerat, ille sui vatis prece motus, acerbis
Luctibus infestat Danaos, pestemq; per omnes
Immittit populos, vulgus ruit vndique Graiùm,
Vixque rogis superest tellus, vix ignibus æther,
Deerat ager tumulis, iam noctis sidera nonæ
Transferant, decimusque dies patefecerat orbem:
Tunc Danaum proceres in cœtum clarus Achilles
Conuocat, & causas hortatur pestis iniquæ
Edere Testoridem, tunc Chalcas numina diuum
Consultit, & causas pariter finemque malorum
Inuenit, effarique verens, ope tutus Achilles
Hæc ait: Infesti placemus numina Phœbi,
Reddamusque pio castam Chryseida patri,
Si volumus Danaï portus intrare salutis.

Dixerat, exarsit subito violentia regis.
Testoridem dictis primùm compellat amaris,
Mendacemque vocat, magnumque incusat Achillem,
Inque vicem ducis inuicti conuicia suffert.
Confremuere omnes tandem clamore represso
Cogitur inuitos æger dimittere amores,
Intactamque pio reddit Chryseida patri,
Multaq; dona (simul) super: quam cunctis notus Vlysses
Impositam puppi patrias deuexit ad arces,
Atque iterum ad classes Danaum sua vela retorfit,
Protinus infesti placantur numina Phœbi,
Et propè consumptæ vires redduntur Achiuis.
Non tamen Atridæ Chryseidis excidit ardor:
Mæret, & amissos deceptus luget amores.
Mox rapta magnum Briseide priuat Achillem,
Solaturque suos alienis ignibus ignes.
At ferus Aeacides nudato protinus ense
Tendit in Atriden, & nî sibi reddat honestæ
Munera militiæ, lethum crudele minatur.
Nec minus ille parat contra defendere sese,
Et nisi casta manu Pallas tenuisset Achillem,
Turpem cæcus amor famam liquisset in æuum
Gentibus Argolicis, contempta voce minisque,
Inuocat æquoræ Pelides numina matris,
Ne se plus Thetis contra patiat inultum.
At Thetis audita nati prece, deserit vndas,
Castraque Myrmidonum præteruolat, inde per auras
Emicat æthereas, & in aurea sidera fertur.
Tunc genibus regis sparsis affusa capillis,
Pro nato veni genitrix en ad tua supplex
Numina, summe parens: vliscere meq; meumq;
Corpus ab Atride, quod si permittitur illi,
Vt flammis impunè mei violaret Achillis:
Turpiter occiderit superata libidine virtus.
Iuppiter huic (contra) dixit, tristes deponere querelas
Magni diua maris, mecum labor iste manebit,
Tu solare tui mærentia pectora nati.
Dixit & illa leuis cœli delapsa per auras
Littus adit patrium gratasque sororibus vndas.
Offensa est Iuno, Tantumque (ait) optime coniunx
Dorida nata valet, tantum debetur Achilli,
Vt mihi, quæ coniunx dicor tua, quæque sororis
Dulce feronomen, dilectos fundere Achiuos,
Et Troum renouare velis in prælia vires?
Hæc ita dona refert nobis: sic diligor à te?
Talibus incusat dictis irata Tonantem,
Inque vicem summi patitur conuicia regis.
Tandem interposito lis omnipotente rese dit,
Conciliumque simul genitor dimittit ab aula.
Interea sol immenso descendit Olympo,
Et dapibus largis curant sua corpora diui,
Inde petunt thalamos iucundaque dona quietis.
Nox erat, & toto fulgebant sidera cœlo,
Humanumque genus requies diuumque tenebat,
Tunc pater omnipotens somnum vocat, ac ita fatur:
Vade agè per tenues auras lenissime diuum,
Argoliciq; ducis celeri pete castra volatu,
Dumque tuo premitur sopitus pondere dulci,
Hæc illi mandata refer: cum crastina primùm
Extulerit Titana dies, noctemque fugarit,

Coga: